# Joan Keops - ca.wiki

Autor:
Data de publicació: 16-09-2022

https://xtools.wmflabs.org/pages/ca.wikipedia.org/JoanKeops

Tesi del port de Pals
Joan Colom Bertran
Port de Pals
Antonio Rumeu de Armas

Webs colombines catalanes

http://www.histocat.cat
http://www.cristobalcolondeibiza.com
http://www.vidadelamemoria.com
http://www.cch.cat
http://www.inh.cat
http://www.cecolom.cat
http://www.terrarubra.net/

Principis inamovibles de l'Ulloa que no hauriem de negar
CARTA IN FOLIO DE COLOM AL SECRETARI DE RACIÓ
EN COLOM ERA DE FAMÍLIA NOBLE
programa Millenium que dura 70 minuts a la meva web
https://www.histo.cat/vide/Cristofor-Colom-i-les-Ameriques-Millennium-Ccbaxter

TESTAMENT D'EN COLOM

L'ULLOA es basa en l'autenticitat del testament per demostrar que no podia ser genovés per la forma en que es refereix "de total edsconeixement" als gran mercaders genovesos, i que els genovistes "sense emprar el sentit comú" ho esgrimeixen com a prova de genovesitat

No tinc ni idea de quins documents són autèntics i quins no ho són, però l'Ulloa era mestre en paleografia i tot i q es podia equivocar.. presenta aquest testament com una proba més de que Colom no podia ser genovès ja que coneixia molt poc als mercaders genovesos més importants del moment.. A "Colom Fou català" sobre aquest cas concret l'Ulloa diu exactament:

"La incertitud amb què Colom, assenyala els beneficiaris, prova que no els conegué gaire"

i q és el q diuen els genovistes?..

D'aquesta coincidència de noms els genovistes n'han volgut treure un gran partit pretenent deduir que els pagaments ordenats pel descobridor eren conseqüència de relacions comercials entre Colom i aquells italians.

Recopio la resta del q diu Ulloa..

..lletra de la seva pròpia mà, signada ..."sense que els destinataris sàpiguen d'on vénen..."
...La incertitud amb què Colom, en la llista esmentada,assenyala els beneficiaris, prova que no els conegué gaire ique la sola coneixença que hi hagué començà a Lisboa onquedaren els nàufregs genovesos al mateix temps que ell:«...a

Antonio Vaso, mercader genovès que solia vivir enLisboa...» «...Baptista Espinola... por señas fué estante enLisboa...» La moneda en què vol efectuar els pagaments ésla portuguesa, mai la genovesa...

Article sobre l'ESCRIVÂ CATALÀ us agradarà als advocats i historiadors en general.. no tant als q SOM DE CIÈNCIES, hahaha

https://ca.wikipedia.org/wiki/Escrivà

Es deia escrivà a qui per ofici públic tenia l'autoritat per redactar o autentificar, és a dir, donar fe de les escriptures i altres actes o contractes posats en públic davant seu. També s'encarregava de les actuacions judicials, governatives i administratives i de redactar les cartes i testaments per a la reialesa.

Documents catalans de la descoberta
Llibre de Memòries del consell Municipal de València,1492

"En lo present any, per lo Consell y a despeses del Sr Rey Dn Fernando, foren descobertes les Índies"

Carta de l'Arnau Descós a En Bernat Boïl, 1493 "M'han referit que, per manament del Serenísim Rei, t'en vas amb l'armada reial a aquelles illes que s'han trobat al mar Índic per tal que, amb el teu esforç, conduexis cap a la fe catòlica i posis sota el poder del nostre Cèsar aquella bàrbara gent, no només apartada de la religió cristiana, sinó de tota mena de civilització"

Videos de la descoberta
Jordi Bilbeny

Mari Pau Huguet entrevista Jordi Bilbeny
Mikimoto entrevista Bilbeny
Colom i la casa reial catalana

Pep Mayolas
http://vimeo.com/48504556

Nova Història

11è Simposi. Lliurament del 3r Guardó Nova Història a en David Grau
11è Simposi. Manel Capdevila: "El genocidi inca i els escacs valencians"

El faro de alejandría

El mapa de Piri Reis
Colom i el paradís
Nacionalitat de Colom

Restes de Colom

Mausoleo de Colom a Santo Domingo
Enigma de Colom, ADN Colom, no s'ha trovat una secuencia pura de Colom, Origen caucàsic, corsari català, escriptura de colom català de Barcelona

Documents de la descoberta

BIBLIOTECA DIGITAL CUBANA

Testament del Mayorazgo considerat fals.

Cervantes Virtual-Cartes de Colom
Historia de las Indias. Fra Bartolomé de las Casas. Cap. 35

Historia del Almirante Don Cristobal Colón - Hernando Colón

Hernando Colón. "Historia del Almirante." cap. XIV, pág. 73.
Historia del Almirante - Rey Reinel,pag.18

Colección de los viajes y descubrimientos que hicieron por mar los españoles, Volum 1, Martin Fernandez de Navarrete

Diario de la primera navegació.

Colección de los viajes y descubrimientos que hicieron por mar los españoles, Volum 3, Martin Fernandez de Navarrete

Real Provisió concedint escut d'armes a Vicens Yañez Pinzón.

Real Provisió dels reis Catòlics als veins de Palos
Text del anvers: En miércoles veynte y tres de mayo año del nascimiento de nuestro salvador Ihesuchristo de mill e quatrozientos e nobenta e dos años. Estando en la iglesia de Sant Gorge desta villa de Palos, estando ende presente frey Juan Peres y Christóval Colón, e asimismo estando ende presentes Alvaro Alonso Rascón e Diego Rodriguez Prieto, alcaldes mayores, e Francisco Martín Nieto e Alonso Rodriguez Pietro e Alonso Gutierres, regidores, luego el dicho Christóval Colón dio e presentó a los sobredichos esta carta de sus altezas, la qual fue leyda por mí, Francisco Fernández escrivano público desta dicha villa, a los dichos alcaldes e regidores, e les pidió la cunplan segund sus Altezas lo mandan yr (sic) pidió por testimonyo.

Luego los dichos alcaldes y regidores dixeron que obedecían la dicha carta con la reberencia debida como carta de sus Altezas e que estaban presto de la cunplir en todo y por todo segund sus Altezas lo mandan e de que fueron testigos Lorenço de Escacena, alcayde, e García Fernández Barrionuevo y Fernando de Salcedo, escribano del concejo, vecinos desta villa de Palos, Francisco Fernández, escrivano público de Palos.

Punts que em criden l'atenció:

A Castella no existien regidors si no concejales.
Juan Perez ho escriuen Peres, molt aprop de Joan Pere.

El Historiador

La Perla de Cataluña

La Perla de Cataluña

Colom Corsari

Carta dels Consellers de Barcelona a les poblacions del litoral, avisant d'un corsari anomenat Colom amb set naus

Varies referències biográfiques de fets importants els dona el propi Colom a través dels seus escrits: L'any 1501 escriu: De muy pequeña edad entré en la mar navegando, e lo he continuado fasta hoy... Ya pasan de cuarenta años que yo voy en este uso. Todo lo que fasta hoy se navega, todo lo he andado[1]. I, per altra part, el seu fill Ferran, al seu llibre Historie, afirma que el seu pare va començar a navegar als 14 anys[2]. Això ens dona que hauria nascut el 1436.

En una carta al rei datada el gener de 1495, Colom afirma haver perseguit i atacat una nau anomenada Ferrandina a les ordres del rei Reiner: "A mi acaeció que el rey Reiner , que Dios tiene, me envió a Tunez para prender la galeaça Fernandina , y estando ya por la isla de San Pedro, en Cerdeña, me dixo una saltía que estavan con la dicha galeaça dos naos y una carraca..."[3]. En aquell moment Catalunya estaba en guerra civil entre Joan II i la Generalitat, que va destituir al rei i va nomenar rei a Reiner de Provença. La nau Ferrandina lluitava a les ordres de Joan II.

La majoria dels autors sostenen que Colom va fer de corsari de 1472 al 1476. Segons alguns autors a les ordres de Casanova Colom, el jove, Vicealmirall de França, recolzant els portuguesos en la seva guerra contra Castella al atlàntic[4], i segons altres a les ordres primer del Gran Mestre de Rodes, Pere Ramon Sacosta, i després a les ordres de Casanova-Colom el Vell, al servei de Reiner de Provença, en ambdos casos contra Joan II.[5]

Nacionalitat de Cristòfol Colom
Probes i arguments per considerar a Colom català.

Cristòfor Colom no podia ser un llaner genovès, tal com sostenen alguns estudiosos, perquè cap plebeu podia ostentar els càrrecs de virrei, governador, capità general i almirall.
No podia ser castellà, perquè el seu cognom és d'arrel catalana i, a més, en un document del segle XVIII apareix en una llista de Reis d'Aragó i prínceps de Catalunya, al costat d'Hernán Cortés, un altre conqueridor del regna d'Aragó.
A l'Arxiu del Palau de Liria dels Duques d'Alba a Madrid es conserven varias cartas autógrafas de Colom en las que firma El Almirant en català i no El Almirante en castellà.
Varis documents del segle XV porten el nom de Colom amb m final en
català. http://www.yoescribo.com/publica/especiales/buscaverdad.aspx?cod=4
Jordi Bilbeny presenta proves documentals que Colom no va morir a Valladolid ni va ser enterrat després a la catedral de Sevilla, sinó que les seves despulles van anar a parar a la Catedral de Barcelona.

Diari de Bord
El "Diari de Bord" d'en Cristòfor Colom és ple de catalanismes i catalanades. És inconcebible que un italià pogués escriure amb un estil tan català sense no haver estat mai a Catalunya. Veiem-ne alguns exemples:

Tornóse a saltar el governalle [=governalle] y adobáronlo ...>> (7 Agost)
Vieron un ave que se llama rabiforcado que hace gumitar a los alcatraces ...>> (29 set)
Vinieron al navío más de quarenta pardales juntos ...>> (4 Oct)
Remavan con una pala de fornero ...>> (13 Oct)
Y todos fugeron como gallinas ...>> (15 Oct)
Fasta que aclaresca ...>> (17 Oct)
Porque soy bien cierto ...>> (21 Oct)
Todas las sierras llenas de pinos y por todo aquello diversíssimas y hermosíssimas florestas de arboles...>>

Escuts heràldic de Colom

Escut d'armes concedit pels reis catòlics a Colom any 1493.

Escut dels Colom amb lleó coronat any 1502.

Escut dels Ducs de Veragua descendents de Colom amb el anagrama A Castilla y León nuevo mundo Colón.

1493- Els reis concedeixen a Colom un Castell i un lleó emblemes per afegir a les seves armes.

Tan per Luis Ulloa com per Pestana, Enric Bayerri i Bartomeu, Gaya, Poch i Noguer i en Perellada les armes d'en Colom foren alterades.
El Castell s'el relaciona amb el regna de Castella, però nombroses famílies catalanes tenen castells torres o fortificacions en els seus escuts.
El lleó ranpant també podría ser de la família Marimon o dels Coimbra.
La Banda d'azur inferior és calcada a la família Bertran.
La franja vermella podría ser dels Caramany.
En altres escuts dels Colón hi ha una bola del món amb una creu que pertany a la família Monrós. A la família Colom-Bertrán hi trubem una branca Monrós.

Escut dels Capmany

Lleó coronat dels Marimon.

Escut dels Bertran a Sant Jeroni de la Murtra

Escut dels Caramany.

Escuts dels Coimbra

Escut dels Coimbra amb castells daurats.

Escut de la ciutat de Coimbra amb un lleó ranpant d'aurat.

Escut dels Vallseca
Dolorsdegual]
Butlleti 51 Dolors de Gual
Colon era català
CRISTÒFOR COLOM I LA NISSAGA BARCELONINA DELS CASANOVA, Jordi Bilbeny
Armes familiars d'En Cristòfor Colom, Jordi Bilbeny

Colom era Joan Colom i Bertran
Raons per identificar Cristòfor Colom amb Joan Colom Bertran

A Portugal se li diu Joao,
Quan va en un viatge amb una expedició danesa a l'Àrtic també se li diu Joannes
Quan signa algunes cartes ho fa amb una J entrellaçada amb S que els experts en paleografia medieval diuen que vol dir Joannes".
Coincideixen la genealogia, els noms dels fills i dels germans.
La toponímia americana que en Colom posa són netament catalans com l'Illa Montserrat".
La ideologia política i els càrrecs que té. Joan Colom Bertran és diputat, ambaixador, capità, vicealmirall i Cristóbal Colón és almirall, capità, militar, ambaixador, navegant. Gairebé el mateix que és en Joan Colom Bertran.

Nisaga Colom Bertran segons Pep Mayolas

4. Guillem Colom i Saplana

2. Jacme Colom i Marimon

1. Joan Colom i Bertran

3. Caterina Bertran i Miquel

Esposes de Colom
Segons la història oficial les mullers de Colom fòren Felipa Moniz Perestrello i Beatriz Enríquez de Arana, però varis historiadors catalans defensen com a esposes de Colo a Margarida d'Alós i l'Infanta Felipa de Coimbra.

ParantescHistòria oficialFamília Colom-Bertran

Pare
Doménico Colombo
Jaume Joan Colom

Primera Esposa
Felipa Moniz Perestrello
Margarida d'Alós

Segona Esposa
Beatriz Enríquez de Arana
Infanta Felipa de Coimbra

Germà
---
Lluis

Germà
Diego Colón
Jaume Colom Bertran

Primer Fill
Diego Colón Moniz
Jaume Colom

Segon Fill
Fernando Colón
Ferran Colom

Felipa de Coimbra
Els historiadors Caius Parellada i Jordi Indiano han demostrat que Colom es casá en segones núpcies amb Felipa de Coimbra germana del rei Pere IV de Catalunya.

Pep Mayolas "La Felipa Moniz Perestrello diuen que és la mare portuguesa del Diego Colón de la Història, el fill gran del Descobridor, i la mare de l'Hernando Colón (el petit) diuen que seria la cordovesa Beatriz Enríquez de Arana. Felipa Moniz és esmentada 2 cops com a "Felipa Martínez" en el testament del seu fill Diego Colón, cosa que revela la descurança de la censura: un fill que no sap com es diu la seva mare! I l'únic contemporani d'en Colom que ens parla d'aquesta Felipa Moniz és precisament el qui NO és fill d'ella, l'Hernando, que es recrea en explicar-nos les quatre coses que en sabem a la biografia que va escriure del Descobridor, i en canvi és incapaç d'esmentar una sola vegada la qui diuen que fou sa mare, la Beatriz Enríquez, que no surt per enlloc al llibre. Tot plegat només s'explica per la censura: En Jaume Colom, el fill gran d'en Joan Colom, fou fill de Margarida d'Alòs, i el petit, en Ferran Colom d'Avis-Urgell, és el qui seria fill de Felipa d'Avis o de Coïmbra".

La creu de l'Ordre d'Avis

L'avi de Felipa de Coimbra (esposa de Colom) fou consagrat Gran Maestre de l'Orde d'Avís

Curiosament l'emblema de l'ordre d'Avis és una creu de color verd.

Fragment del diari de Colom a on esmenta la creu verda.

Pintura de l'arribada de Colom a Amèrica amb la bandera de la creu verda.

Font:La Guingueta, Els germans Pinzón

En Bartolomé de las Casas en el seu llibre Historia de les Indies ens diu de Colom:

"12 de octubre,salió en su batel armado y con sus armas, y la más de la gente que en él cupo;mandó también que lo mismo hiciesen y saliesen los capitanes Martín Alonso y Vicente Yáñez. Sacó el Almirante la bandera real, y los dos capitanes sendas banderas de la cruz verde, que el Almirante llevaba en todos los navios por seña y divisa, con una F, que significa el Rey D. Fernando, y una Y, por la Reina Doña Ysabel, y encima de cada letra su corona, una de un cabo de la cruz, y otra del otro." Ens diu que la creu verda era una de les seves senyes que portava en els seus vaixells. La creu verda és l'emblema dels Coimbra. La F pot també ser de la Infanta Felipa de Coimbra i la Y de Isabel, la seva mare, que curiosament signava amb una Y grega. També és significatiu que fosin precisament els Pinçon els que portaven les banderes amb la creu verda, molt extrany amb uns andalusos però totalment coherent amb uns portoguessos.

Mayolas, Felipa de Coimbra
Marcel-Mane, Joan Colom i Bertran

Colom anomena una illa amb el nom de la seva esposa Margarita,totalment coherent amb la primera esposa de Joan Colom i Bertran que es deia Margarida d'Alós.
Beatriu Enriquez de Arana estaba casada amb Galceran de Requesens i Joan de Soler, per tant no podia ser la dona d'en Colom.
Colom portar un emblema en el descobriment del nou món. Aquest ere la creu verda. Els Coimbra teníen com emblema familiar la creu d'Avis de color verd.

Germans Pinçon
Segons la història oficial els germans Pinçón eran andalusos de Palos. Jordi Bilbeny i una gran cantitat d'investigadors catalans pensen que eren de Pals de l'Empordà.

Segons el llibre d'en Bartomeu Casaus, els germans Pinzón (Alfonso, Fernando i Vicente Yañez Pinzón) viuen a Palos.

Al llibre Història de l'Almirant En Cristòfor Colom escrit pel seu fill Ferran ens diu que el capitá de la Pinta, un dels germans Piçón, diu que li semblava haver vist terra a Tramontana, aquesta expresió és típica de Catalunya i gens utilitzat a Andalucia.

Per en Casaus també sabem que en Alfonso Pinzón havia estat a Roma a la llibreria del Papa Inocenci VIII, ho corroboren, a més a més, diversos testimonis dels plets.

Els Pinçon catalans
A catalunya hi trobem uns Ianyes o Anes Pinçon que són nobles portuguesos, parents del rei Pere el Conestable de Portugal, afincats a Catalunya al 1464, especialment a l'Empordà. Participen a la guerra civil catalana al mateix bàndol dels Colom barcelonins. A més de tresorers i armers reials, són capitans de Palau Ça Verdera, Hostalric, La Bisbal i de tot el Comtat d'Empúries.

El Procurador Reial i Ambaixador fidel de la Generalitat a la Cort de Roma d'aquella època era un tal Alfons Anes Pinçon.

Dóna la casualitat que el Lloctinent de la Tresoreria Reial de la Generalitat d'aquella época era un tal Ferran Anes Pinçon.

En l'alçament de la Generalitat contra Joan II d'Aragó hom hi pot trobar documentat el nom d'un tal cavaller Vicens Anes Pinçon de la vila de Pals de l'Empordà.

Carta dels Consellers de Barcelona al rei Ferran, informant que un mariner anomenat Vicens Anes Pinçon de la Vila de Pals ha arrivat a Barcelona, any 1479.

En el document del 1477-79 els consellers de Barcelona escriuen al Príncep Ferran per denunciar uns corsaris que han atacat el port de Barcelona, entre ells hi ha un tal "Vincens Anes Pinson de la vila de Pals".

Cercle Català d'Història
La Comunidad

Text de la carta:

"Al potentíssimo y vituosíssimo lo senyor Rey de Castella, de León, de Sicilia, de Portogal e Primogènit d'Aragó. Potentíssimo e virtuosíssimo Senyor: en la plage de aquesta vostra ciutat són arribades tres calaveras armades; de la una diu ésser senyor Ferrand Anes Sayavedra, de la altre Pero Vascas de Sayavedra e de la terça Gonsalbo de Struyaga, e los patrons se dien Diego de Mora, de Civilla, Joan Rodrigues Storiano, de Civilla, e Vicens Anes Pinson, de la vila de Pals. E per quant dits senyors e patrons són vassalls e súbdits de la Serenitat Vostra, en aquesta vostra ciutat e encara en tots los lochs de la costa de aquest vostre Principat són stats avituallats e tractats com a jermans..... .....han robades quantas fustes han trobades,.....potant-se'n violentment lurs robes e mercaderies, e signantment, trobant als Alfachs un balener d'en Galceran Andreu, per força li han levades e robades vint sachas de lanes e una bala de flassades qui sus dit balener eren carregades del honorable En Mateu Capell, mecader d'aquesta vostra ciutat, home molt virtuós..... De la sereníssima Senyoria Vostra humils servidors, los conselles de Barchinona". Lloc i data: Barcelona, 1 de Març del 1477 - Hispania X (1950) Pàg. 596 (Revista española de historia) AHCB, Letres Closes, 1477-1479,17 v.

Senyors:

Ferran Anes Sayavedra, el Lloctinent de la Tresoreria Reial de la Generalitat d'aquella època era un tal Ferran Anes Pinçon.
Pero Vascas de Sayavedra, Pero Vasques Saavedra conegut a Castella com Pedro Vazquez de la Frontera, fou un navegant portuguès, cavaller de la Casa de Enric el Navegant, al servei dels que van navegar en l'Atlàntic Nord. Estava vinculat a l'explotació de les illes Açores i a la recerca d'illes a l'oest d'aquest arxipèlag. Fou cridat pel seu cosí el rei Pere IV, perquè l'ajudés amb homes i naus en la seva causa antitrastàmara. El trobem a Catalunya, a l'any 1473, assetjant Perpinyà. Acabada la Guerra civil catalana, el veiem fent d'ambaixador d'En Joan II a Borgonya, al 1477.
Gonsalbo de Struyaga

Patrons:

Diego de Mora de Sevilla, no tinc de moment dades.

Joan Rodriguez Storiano possiblement es tracta de Juan Rodriguez de Fontseca nascut a Toro, província de Zamora, el 1451, de origen portuguès. Era germà del polèmic arquebisbe de Sevilla, Alfons de Fonseca, senyor de Coca i Alaejos a Valladolid, tutor de la reina Joana de Portugal i de la seva filla Joana de Castella, la Beltraneja, durant la revolta castellana, fins que aquestes van poder escapar-se de dita tutela i van fugir a Buitrago, territori dels Mendoza. Joan Rodriguez de Fonseca i Colom són els responsables d'organitzar la flota del segon viatge, des de la ciutat de Barcelona. Posteriorment Fonseca serà l'encarregat de proveir tot el necessari per les noves terres, segons consta en els Memorials que Colom envia als reis a través del capità Antoni de Torres, alcalde, alhora, de la recent fundada ciutat

de l'Isabela a l'illa de Santo Domingo.

Vicens Anes Pinson, anomenat en els documents oficials Vicente Yáñez Pinzón malgrat se li escapa a Las Casas el nom de Anes en la seva Història de las Indias.

Estem parlant de personatges importants, no són quatre xoriços desarrapats. Tenien càrrecs reals.

Opinió del Centre d'Estudis Colombins
Segons el Centre: Aquesta teoria es base en una erronia interpretació d'un document publicat per l'eminentíssima historiadora catalana Sra. Núria Coll i Julià amb el títol "Vicente Yañez Pinzón, descubridor del Brasil, corsario en Cataluña" a la revista «Hispania» de l'any 1950 del CSIC. La Sra. Coll va transcriure perfectament un document en què surt l'expressió "Vicent Anes Pinson de la vila de Pals", i Baqué va crear la nova teòria sense tenir en compte que aquest pirata anava plegat amb dues altres naus i pirates de "Civilla" (Sevilla). Tampoc va tenir en compte el contingut de la protesta, ja que va dirigida al Rei de Castella, perquè els malfactors eren d'aquest regne. A partir d'aquí, es va començar a embolicar la troca. El Sr. Bilbeny va copiar, també, aquesta teoria i la va publicar en els seus primer llibres i articles. http://xpoferens.blogspot.com/2010/04/el-dit-den-cristofor-colom.html

Eren súbdits castellans els patrons
El fet que digui que els dits Senyors i patrons siguin vassalls i súbdits de Ferran, no implica que fossin nascuts a Castella. Vassall o feudatari és el terme amb el qual en el feudalisme es designa a un noble de categoria inferior que demana protecció a un noble de categoria superior, el seu senyor feudal. Li jura fidelitat, dóna assistència i presta servei militar a favor seu, rebent a canvi el control i jurisdicció sobre la terra i la població del seu feu o senyoriu. Tampoc diu el document que Vicens Anes fos nascut a Pals donat que recull el testimoni de pescadors que el reconeixen com de Pals o resident a Pals. Malgrat que Ferran només era Primogènit d'Aragó en el document especifica "en la plage de aquesta vostra ciutat" reconeixent Barcelona com a ciutat del Rei i com a ciutat lliure els consellers tractaven directament amb el rei o substitut.

Segons Santiago Sobrequés i Vidal la liquidació difinitiva de la guerra civil no es produir fins el 1479 un cop Ferran II va jurar les lleis de Catalunya i solucionar la restitució dels bens acordada a les Capitulacions de Pedralbes.

El Descobridor ens diu que va anar a cercar els germans Pinzón a fi de preparar el viatge al Nou Món perquè ja els coneixia i hi tenia amistat. Axó seria totalment coherent d'uns Pinçon portuguesos que van participar a la Guerra civil catalana al mateix bàndol dels Colom.

Cal tenir present que després del Compromís de Casp gairebé l'endemà de l'entronització del rei, més de tres-cents castellans van ocupar els principals càrrecs del país, tan eclesiàstics com seculars, civils i militars, càrrecs que les lleis dels diferents estats de la confederació exigien que només podien ser ocupats per gent natural de la corona i no per estrangers. Estrangers que no sabien ni volien saber res ni de les nostres lleis ni del nostre idioma. L'arribada d'aquests va provocar greus tensions en tota la corona, un tema encara pendent d'un profund estudi. Per tant no ens em d'estranyar de trobar tants noms castellans a Catalunya.

Palos de Moguer

Quadre a la llibreria del congrés dels Estats Units, Colom surtin del Port amb la bandera de la marina mercant catalana.

Per entendre el tema de Palos de Moguer em de considerar les següents realitats:

Palos de Moguer no ha existit mai. Ni ara ni al segle XV. Ha existit Palos i ha existit Moguer per separat.
La majoria de documents oficials del segle XV a Catalunya, estaban escrits en llatí i Pals en llatí és Palus.

Quan aquest Palus llatí fore pasat al castellá la traducció al castellà fou Palos.
Al Planisferi d'En Sebastià Cabot, del 1544, l'únic Palus existent a les costes hispàniques és situat a Catalunya.
El port de Palos andalús no surt a cap mapa de ports del segle XV.

Exemples de que Colom sortir de Pals:

En Joan Amades i Gelats recull la tradició que tots els mariners que van participar en aquella gesta duien barretina, tal com es pot comprovar en els gravats i pintures coetanis, per tan eren catalans.
Fra Jeroni Agulló, a la Exaltación de España, del 1704, interpreta una profecia situant-la "a la vessant dels Pirineus, d'on han sortit per conquerir les Índies". Si van sortir dels pirineus tenia que ser Pals.
En una transcripció dels Plets de la família Colom contra la Corona, es pot llegir que els mariners que van anar a l'expedició de descoberta eren majorment de "Palos y Beguer", per lógica Beguer seria Begur que està aprop de Pals.

De camí cap a França
El Descobridor ens diu que va anar a cercar els germans Ianyes Pinçon a fi de preparar el viatge al Nou Món perquè ja els coneixia i hi tenia amistat. Els textos també ens expliquen que, En Colom, en sortint de Portugal, va anar a cercar-los "de camí cap a França", on pensava oferir el seu projecte al rei. De camí cap a França hi ha Pals.

Diego Colom
Segons el catedràtic del departament d'història moderna de la Universitat de Barcelona Ernest Belengue a l'arxiu de protocols notarials de Barcelona té dipositat un poder notarial atorgat des de Sevilla per Diego Colom, fill del descobridor, perquè un mercader pogués comprar una casa del seu pare a
Barcelona. http://xpoferens.blogspot.com/2010_04_01_archive.html

Ferran Colom
Biblioteca de Ferran:

Image del Mon ( Imago mundi )
Il millione de Marco Polo
Llibre del Genesis
Alexandre, en latin
Els Profetes, escrito en vulgar
Psaltyery ( El Laor de Déu e menyspreu del món)
Llibre de les Dones de Francesc Eiximenis
Questio judei contra Nicolau de Lira
Compendium Constitutionem Cataloniae,
Consolat de Mar, Fori Aragoni,
Practiques e costums de la rectoria de Badalona,
Costums de la batllia de Miravet,
Historias Troyanas, traducidas al catalán por Jaume Conesa,
Flos Sanctorum,
Els Profetes, escrito en vulgar
El Gamaliel de Sant Pere Pascual
historia de la Passió i mort de J.C. )
Janua Artis Mag,
Ra. Llulii, de Pere Degui-1482,
El llibre de Manescalia de Lluis Dieç,
L'Art de ben morir,
La Flor Sanctorum,
El Llibre de Isach
La Biblia rimada en catalán.
Tots aquets llibres no tenen ni preu, ni data ni lloc de compra.

Història de l'Almirall

Explica que Colom servir a les ordres del Rei Renat i que navegar fins a l'illa de Tule Història de l'Almirall pag.18

En Pero Vasques Saavedra, de la vila de "Palos de Portugal". Com que a Portugal no hi ha cap Palos, em sembla obvi que Portugal substitueix una altra nació: Catalunya, on sí que hi ha un Pals.

El capità de la Pinta utilitza la paraula Tramontana per referir-se al Nord. Història de l'Almirall pag.83

La tramuntana es una expresió catalana utilitzada a la Plana del Rosselló a Catalunya Nord, a la comarca de l'Empordà i a l'illa de Menorca (Illes Balears).

En Pero Vasques, militar i navegant famós, és un cosí del rei Pere IV, que aquest crida perquè el vingui ajudar amb homes i naus en la seva causa antitrastàmara. El trobem a Catalunya, al 1473, assetjant Perpinyà. Acabada la guerra, el veiem fent d'ambaixador d'En Joan II a Borgonya, al 1477. Com que, a la documentació, s'esmenta sovint En Pero Vasques com a batlle de Palos, si aquest era a Catalunya, és clar que tornem a parlar de Pals.

Teoria genovesa
Com sorgeix la teoria genovesa?. A principis del segle XX ens trobem que OFICIALMENT la identitat d'en Colom era un misteri. La teoria genovesa apareix i esdevé oficial entre el 1906 any de l'aparició de la Raccolta Colombiana i el 1932. El 1932 apareix el llibre en francès i en espanyol intitulat Cristóbal Colón. Documentos que prueban su origen genovés. Aquest llibre aplega totes les referències escrites que tracten Colom de genovés. El llibre va ser impulsat per Mussolini i conté textos jurídics i cròniques tots ells IMPRESOS en què apareix Colom com a genovès. En efecte, entre els cronistes d'Indies -no tots- apareix aquest fet: que Colom era genovés. Pàtria de Colón/-mbo/-m.

Com sorgeix la teoria genovesa: la censura. He dit que els textos jurídics i les cròniques d'Índies que fan genovès en Colom eren OBRES IMPRESES. Deturem-nos-hi. En 1556, per la Reial Cèdula del 21 de setembre –reforçada per la del 14 d'agost de 1560 -, ES PROHIBEIX EXPLÍCTIMANT LA IMPRESSiÓ DE LLIBRES QUE TRACTIN D'AMÈRICA QUE NO TINGUIN LA LLICÈNCIA ESPECIAL DEL CONSELL DEL REGNE [J.Bilbeny, Brevíssima relació de la destrucció de la historia] S'ordena l'arreplec dels que ja circulaven i es puneix amb penes força greus els llibreters que els continuessin venent. Opus cit. Per què hi ha aquesta prohibició? Per què s'ordena recollir els que ja circulaven? És evident que l'Estat no volia que perduressin els coneixements que aleshores es tenien sobre Amèrica. Volia que en perduressin uns altres. El 9 d'octubre del mateix 1556 s'expedeix una nova Reial Cèdula per la qual s'ordena als oficials reials dels ports americans que reconeguin els llibres que arribin en els vaixells i que no en deixin passar cap, sempre que es trobin als índexs expurgatoris de la Santa Inquisició. J. Bilbeny: opus cit. 7 de desembre del 1558: nova Pragmàtica de Felip I de Catalunya/Aragó i II de Castella , per la qual prohibeix SOTA PENA DE MORT I PÈRDUA DE TOTS ELS BÉNS a qualsevol llibreter i mercader de llibres, que "porti, ni posi, ni tingui, ni vengui llibres prohibits per la Inquisició. J. B. Opus cit. Doncs bé, totes les cròniques d'Índies impreses que ens han arribat SÓN POSTERIORS A LES CÈDULES DE 1556-1560. Per tant, són obres que han passat pel Consell .del Regne i que n'han obtingut la llicència d'impressió Això vol dir que HAN ESTAT SUPERVISADES I, PER TANT, CENSURADES EN ALLÒ QUE L'ESTAT NO VOL QUE S'ESCAMPI ENTRE LA MEMÒRIA COL.LECTIVA PEL QUE FA A AMÈRICA.

Vila fortificada

Fragment de la coberta del llibre Historia general de los hechos de los castellanos (1601).

La vila de Palos que apareix als textos sempre és definida com a vila i fortalesa, o fortalesa i castell, i de tant en tant es comenta que tenia muralles i torres de defensa i palaus comtals, fet que no s'adiu gens amb Palos, però del tot amb Pals.

Antonio de Herrera
A la portada de l'obra de l'Antonio de Herrera, Historia de los hechos de los Castellanos (però que en una edició es titulava Historia General de las Indias), del 1601, apareix dibuixada la vila de Palos, que és un calc exacte de la vila de Pals, amb la muralla, les torres de defensa, la torre de guaita, el riu, el mar, el turonet i els arbres a l'entorn. La llegenda diu: "El Almirante sala de Palos villa del Conde de Miranda a descubrir". El rei Ferran és l'impulsor de l'empresa i les

tres caravel·les porten gallardets catalans i no pas castellans. En comparar aquest gravat amb una foto de Pals de la primera meitat del segle XX, l'arquitecte Massimo Cova, ha observat que "el perfil, la situació espaial i, en general, l'estructura topogràfica del conjunt coincideixen clarament en les dues representacions".

Senyor de Miranda
El Senyor de Miranda era un dels múltiples títols del Comte d'Empúries, que és l'únic comte que és esmentat amb nom propi a Barcelona, a la rebuda oficial d'En Colom, al 1493, i que passeja amb ell i el rei Ferran per la ciutat. Era el virrei del Principat just en aquells moments. La qual cosa vol dir que, en absència del rei, va ser la màxima autoritat i el principal responsable en la preparació del viatge. En Jeroni Münzer, en visitar-lo a casa seva al 1494, ens diu que hi tenia papagais de molts colors, que són els que En Colom va portar de les Índies. Palos no era jurisdicció del Conde de Miranda, sinó del de Niebla.

Llista de comtes d'Empúries

Reina Isabel
La reina Isabel I de Castella, intervé per agilitzar els preparatius de l'armada, donant ordres als habitants de Palos perquè executin el que Colom proposa. Les reines de Catalunya eren senyores de Pals. Els reis obliguen els veïns de Palos a pagar un deute que tenien amb la Corona amb el servei d'homes en lloc de diners. Pals, havia de pagar una multa a la Corona, com tantes altres viles catalanes, per haver-se sublevat contra el seu rei Joan II durant la Guerra civil catalana.

Angelo Trevigiano
En una lletra d'Angelo Trevigiano al Dux Foscarini, datada a Granada al 21 d'agost del 1501, li diu que ha manat dibuixar una carta nàutica a Palos, amb les noves terres que En Colom ha descobert, i que, així que estigui llesta, li vol enviar. Amb tot, escriu que "bisognerá tardar qualche zorno ad havere questa, perche Palos, dove la se fa, é lontano 700 milia". És evident que a 700 milles de Granada (uns 1.300 km), no hi ha Palos, sinó Pals.

Parents i amics d'en Colom

Joan de Cosa amb barretina

Joan de la Cosa
En Joan de Cossa, militar i propietari de la nau Santa Maria i autor del mapamundi més antic que conté les terres americanes, havia participat també a la guerra civil a l'època d'En Rentat d'Anjou. El Descobridor també diu en una carta que va servir a les ordres del "bon Rei Renat", quan aquest era rei dels catalans. És pintat amb barretina al quadre que es conserva al Museo Naval de Madrid. I el seu mapamundi, ultra tenir totes les traces de l'escola catalana de cartografia, està farcit de topònims catalans. El seu germà Gaspar de Cossa està documentat a Castelló d'Empúries.

Joan de Silva
Als documents, un Juan de Silva té la meitat de la jurisdicció de la vila de Palos, la qual és comprada pels Reis Catòlics, al juny del 1492, a fi d'assegurarse que el port pertanyés a la Corona en vigílies del descobriment. Doncs bé: En Joan de Silva era capità del rei Pere IV, i va lluitar al mateix bàndol que els Colom. Va ser capità de Castelló d'Empúries i, després, de tot el Comtat d'Empúries.

Beatriu Pimentel
Segons els textos oficials, al 6 d'agost del 1472, una Pimentel fa donació d'una part de Palos a un oncle seu. La mare del comte d'Empúries era la Beatriu Pimentel, la qual, durant la minoritat del fill, en va governar el comtat.

Pere Bertran i Margarit

Mapa Vindland, segons Thor Eyerdall va ser fet per en Colom l'any 1477

Durant la guerra civil, En Joan Colom i Bertran va ser l'"Ambaixador del Príncipat" a la campanya de l'Empordà. Al 8 d'octubre del 1463 és a Castelló d'Empúries. Els seus parents eren els Bertran de Girona. Per això mateix el Descobridor nomenarà directament, sense intercessió reial, En Pere Bertran i Margarit, de Castell d'Empordà, cosí segon seu, el cap militar de la segona expedició al Nou Món.

Joan Pere
Els cronistes ens diuen que En Colom va anar als afores de Palos a trobar-se amb un tal fra Johan Peres, cosmògraf, navegant, humanista, home de la cort, jurista i especialista en dret mercantil, que redacta amb En Joan de Coloma les Capitulacions. Però els estudiosos ens asseguren que el Descobridor no va poder passar per Palos al 1484-85, on, a més a més, ningú no sabia qui era aquest monjo, que sovint, per si no fos poc, encara és substituït als textos per un altre religiós castellà: fra Antonio de Marchena, sempre que no es fan confondre els dos personatges en un inventat i inexistent fra Juan Pérez de Marchena, o se li canvia el congom per Ruiz, com s'esdevé al De Rebus Indicis d'En Calvet d'Estrella.

L'Alfons Remon, a la Historia General de la Orden de Nuestra Señora de la Merced, del 1618, ens assegura que fra Juan Pérez era "português de nació" i que va anar a oferir el viatge al "rei Joan de Portugal".

Els Pere, Pera o Peres són un llinatge noble de Girona i Pals. Durant els segles XV i XVI són els propietaris del Castell de Sant Miquel, dit també Molí de Pals o Mas Tafurer, que també es troba als afores de Pals. Un dels seus membres és el cosmògraf i jurista Mossèn Johan Pere, autor d'unes Taules Astronòmiques, impreses al 1489. També el trobem a la Cort dels Reis Catòlics i és expert en dret mercantil. Participa a la guerra civil al mateix bàndol dels Colom, amb qui, a més, té relacions comercials. Coneixem que també havia redactat d'altres capítols mercantils.

Lluis de Santàngel, escrivà de ració del rei Ferran.

Fra Bernat Boïl, religiós i secretari del rei Ferran.

Pere Bertran Margarit, va ser un cavaller, militar, marí, nascut a l'Empordà.

Jaume Ferrer de Blanes, ensenyant a un infant Colom, fou cosmògraf, escriptor i mercader.

Colom i els seus parents andalussos
Quan En Colom surt de Portugal i arriba al lloc on prepara l'expedició, ja hi troba dos cunyats, una cunyada, d'altres parents llunyans i un fill. El fet és impensable a Andalusia, on el Colombo italià hi posava els peus per primer cop. En canvi, si En Colom ve a Catalunya, aquí la família Colom-Bertran hi tenia una amplíssima nissaga de mercaders, militars, polítics, banquers, científics, navegants i homes d'Estat.

Mas Pinell
Un Pinello és un actiu mercader que ajuda En Colom en tot el referent a l'armada de les primeres expedicions. Al costat del Molí de Pals hi ha el MasPinell.

Port de Palos de la Frontera

El rei Ferran II amb la bandera de Catalunya a la mà, i els escuts de Castella i Granada com a trofeus a la coberta de l'edició de Basilea de la Carta anunciant el descobriment, de 1494.

Segons la història oficial Colom partir del port de Palos de la Frontera, però nombroses raons contradiuan aquest fet.

Real Provisió dels reis Catòlics als veins de Palos
Granada, 30 de Abril de 1492. Don Fernando e Doña Ysabel por la gracia de dios Rey e Reyna de Castilla, de León, de Aragón, de Secilia, de Granada, de Toledo, de Valencia, de Galizia, de Mallorcas, de Sebilla, de Cerdeña, de Córdoba, de Corcega, de Murcia, de Jaén, de los Algarbes, de Algezira, de Gibraltar e de las yslas de Canaria, condes de Barcelona, señores de Vizcaya e de Molina, duques de Atenas e de Neopatria, condes de Rosellón e de Cerdañía, marqueses de Oristán e de Gociano. A vos, Diego Rodríguez Prieto, e a todas las otras personas vuestros compañeros e otros vezinos de la villa de Palos e a cada uno de vos, salud e gracia. Vien sabedes como por algunas cosas fechas e cometidas por vosotros en desserbicio nuestro, por los del nuestro Consejo fuistes condenados a que fuésedes obligados a nos serbir dos meses con dos carabelas armadas a vuestras propias costas e espensas cada e quando e doquier que por nos vos fuese mandado so ciertas penas, segund que todo más largamente en la dicha sentencia que contra vosotros fue dada se contiene. E agora, por quanto nos avemos mandado a Christoval Colón que vaya con tres carabelas de armada, como nuestro capitán de las dichas tres carabelas, para ciertas partes de la mar océana sobre

algunas cosas que cunplen a nuestro servicio e nos queremos que llebe consigo las dichas dos carabelas con que asy nos aveis de servir.

signado, porque nos sepamos como se cunple nuestro mandado. Dada en la nuestra ciudad de Granada a treynta días de abrill año del nascimiento de nuestro señor Ihesu Christo de mill e quatrozientos e nobenta e dos años. / YO EL REY. YO LA REINA / Yo, Ihoan de Coloma, secretarjo del rey e de la reyna, nuestros señores, la fize escribir por su mandado. Acordada, Rodericus doctor. Registrada Sebastián Dolano, Francisco de Madrid chanciller. (sic).

En las espaldas de dicha probisión está escripto lo seguiente:

En miércoles veynte y tres de mayo año del nascimiento de nuestro salvador Ihesuchristo de mill e quatrozientos e nobenta e dos años. Estando en la iglesia de Sant Gorge desta villa de Palos, estando ende presente frey Juan Peres y Christóval Colón, e asimismo estando ende presentes Alvaro Alonso Rascón e Diego Rodriguez Prieto, alcaldes mayores, e Francisco Martín Nieto e Alonso Rodriguez Pietro e Alonso Gutierres, regidores, luego el dicho Christóval Colón dio e presentó a los sobredichos esta carta de sus altezas, la qual fue leyda por mí, Francisco Fernández escrivano público desta dicha villa, a los dichos alcaldes e regidores, e les pidió la cunplan segund sus Altezas lo mandan yr (sic) pidió por testimonyo.

Luego los dichos alcaldes y regidores dixeron que obedecían la dicha carta con la reberencia debida como carta de sus Altezas e que estaban presto de la cunplir en todo y por todo segund sus Altezas lo mandan e de que fueron testigos Lorenço de Escacena, alcayde, e García Fernández Barrionuevo y Fernando de Salcedo, escribano del concejo, vecinos desta villa de Palos, Francisco Fernández, escrivano público de Palos.

El Historiador

Impresions personals:

No hi cap mes indici de que estigui parlant del Palos de la Frontera. Sempre parla de la villa de Palos que és la traducció del català de vila de Pals.
Malgrat els noms dels alcaldes majors i dels regidors son castellans em crida l'atenció que parli de regidors quan a castella eren consejales. Els noms no es poden comprovar perque a Pals hi manque tote la documentació del segle XV.

l'Estret de Gibraltar
Els documents històrics donen diferents llocs de sortida de Colom; Cadis, Sevilla, Palos o Saltes. Segons Jordi Bilbeny aquestes contradiccions són la prova que els documents han estat retocats pels sensors de la corona. En contra d'aquests documents manipulats, dos documents parlen que Colom pasar pel Estret de Gibraltar:

El llibre De Academia et Doctis Viris Hispaniae escrit l'any 1553 per Alfonso García de Matamoros que narrar el primer viatge d'en Colom, i referent al seu trajecte diu: «Un cop guanyades les Columnes d'Hèrcules, pel mar anomenant Oceà Atlàntic i Gran, naveguen feliçment per les Antípodes». Pels antics navegants, les columnes d'Hercules era l'actual Estret de Gibraltar.

Mapa de Piri Reis (1513), el mateix Piri Reis recull el testimoni d'un mariner que havia anat en tres dels quatre primers viatges colombins: «Vam arribar, primer, a l'Estret de Ceuta i, després, havent recorregut quatre mil milles...». És a dir, segons aquestes dues fonts, creuaren l'estret de Gibraltar, la qual cosa seria factible sols si venien de Pals.

Sant Domènec
Al Nou Món, En Colom bateja una ciutat important amb el nom de Santo Domingo. L'Antonio Vázquez de Espinosa, al seu Compendio y Descricpción de las Indias Occidentales, del 1629, relata que el nom que se li va donar té a veure "amb el gloriós patriarca Sant Domènec". I En Juan López de Velasco assegura, a la Geografía y Descripción Universal de las Indias, que es va dir així perquè En Colom hi va arribar "el dia de Sant Domènec". El Patró de Pals és sant Domènec, que s'escau el dia 4 d'agost. Les naus van salpar de Pals el dia 3 d'agost. Clarament Colom batejar l'illa en honor a Pals i els seus mariners.

Les llegües i el Paral·lel 42
Durant el primer viatge, el Descobridor fa referència al paral·lel 42. El paral·lel 42 passa just pel port de Pals. A més

segons Bilbeny Colom emprava llegües catalanes per mesurar el viatge.

De Pals a Barcelona
En tornant de les Índies, una nau va directa a Barcelona i l'altra "al mateix port d'on havien sortit". Si van salpar de Pals, havien de tornar-hi. Això explica que quan els Reis escriuen a En Colom, des de Barcelona, el 30 de març de 1493, comminant-lo a anar-hi sense perdre temps, i aquest hi fa la seva entrada triomfal al 3 d'abril, només podia provenir d'un lloc molt proper al nord de Barcelona, perquè els cronistes badalonins i la tradició ens asseguren que va fer estada al Monestir de Sant Jeroni de la Murtra i va dormir al Mas Sunyol. Aquest mas era propietat del barceloní Joan Colom i Bertran. És a dir, que el Descobridor no va fer res més que no fos dormir a casa seva.

Els documents desaperaguts de Pals
Es preserva la totalitat dels fons dels arxius de les poblacions del Baix Empordà, des dels segles XIII-XIV, llevat dels arxius de Pals i Begur, que comencen a la segona meitat del segle XVI. A Pals, per exemple, el document més antic que s'hi conserva és del 1596. Varis historiadors catalans sospitan que aquets documents foren traduits, modificats i portats a Sevilla.

A les Ordenanzas municipales de Palos, del segle XVI, s'hi parla que cal netejar l'estuari que va fins al molí, perquè, sinó, les naus no hi podran navegar. A Palos no hi ha cap molí on arribi cap riu navegable. En canvi, és de tothom sabut que el Ter era navegable fins al Molí de Pals.

Mapa de Huelva de 1755

Mapa topogràfic de Huelva, no si pot veure ni la vila de Palos ni el Port

Xaltix o Saltés és una illa i no una barra com diu el pare Casaus, i estaba molt més aprop de Huelva que de Palos (Vegeu mapa).

Bartolomé de Las Casas diu que sortir del port i barra que es diu de Saltés, perque així es diu aquell riu de Palos.
Segons Fernández de Oviedo (1557) Colom serpar del port de Palos pel riu de Saltes.
Saltés no era ni un port ni un riu ni una barra, era una illa despoblada en aquella época.

Qué hi falta al mapa de Huelva del 1755?

En el mapa no hi ha cap port aprop del castell de Palos,
Tampoc si veu el poble de Palos ni l'Església de San Jorge Mártir, ni la Fontanilla.
Tampoc si veu cap activitat marinera, vaixells de pesca o drassanes.

Els defensors de Palos expliquen que en el 1755 hi va haver un terratrèmol que destruir el poble. Que aquest terratrèmol destruís algunes cases del poble encara es pot aceptar peró que destruexi totes les cases i el port és més difícil de entendre. A més si va destruir l'Església i la Fontanilla, d'on han sortit les actuals?

Port de Sortida
En els documents de l'época hi ha moltes contradiccions sobre el port de sortida de Colom.

En la versió llatina de la Carta desde les Indies es diu que partí de Cadiz, mentre que la versió castellana ni s'anomena el port de sortida.

Altres cróniques parlen del rio de Cádiz, el puerto de Sevilla, el rio Guadalete, las Canarias o las costas de España.

Bartolomé de Las Casas diu que sortir del port i barra que es diu de Saltes, perque així es diu aquell riu de Palos.

Segons Fernández de Oviedo (1557) Colom serpar del port de Palos pel riu de Saltes.

Va ser més tard que comensar a extendres la versió de que el port havia estat Palos de Moguer.

Port de Pals

Mapa de Catalunya any 1696 a on es pot veura l'entrada de Pals

El nom de Pals prové del llatí Palus que significa terreny pantanós, nom molt apropiat per definir una zona que antigament era plena d'aigamolls i pantans. La platja de Pals ara és rectilínea perquè els arrossegaments que el riu Ter porta dipositant des del S. XIII superen més d'un milió de metres cúbics i a causa dels diversos desviaments del Ter i el Daró hi ha hagut un canvi geomòrfic.

Eva Sans
La investigadora Eva Sans del Cercle Català d'Història va trobar a l'Arxiu de la Corona d'Aragó un albarà amb un segell, sigil.logràfic de la cort de la Batllia del Castell de Pals datat a 29 de Juliol de 1406 a on fa referencia a un patró de llagut, de Palamós, el qual hauria carregat al Port de Pals una mercaderia. Per Eva Sans aquesta troballa demostra que Pals tenia port a principis del segle XV.

Jordi Bilbeny
Hi ha múltiples documents que parlen explícitament del "port de Pals" al segle XV, com ha recollit l'arxiver H. P., a la seva tesi doctoral sobre els ports catalans de la Catalunya septentrional a la segona meitat del segle XV. I, fins i tot, conservem gravats de principis del segle XVIII on es pot observar el port de Pals, amb naus de gran arboradura ancorades. Avui dia encara és viu a la Platja de Pals el topònim d'"el Grau", que vol dir port.

Altres investigadors

El geòleg Joan Carandell i Pericay ens diu al seu llibre El Bajo Ampurdan que Torroella era un port en temps de la dominació romana, avui està a més de 5 km del mar; des de l'any 1300, el mar que envoltava el promontori de la Fonollera ha retrocedit quasi dos kilòmetres així com els vents del N; NNE i en han anat configurant al llarg de la platja de Pals les dunes que avui en dia coneixem i admirem.
Pella i Forgas a la seva obra Història de l'Empordà transcriu documents demostratius de com al voltant de l'any 1302, Ponç II d'Empúries canvia el curs del Ter a Verges.

El paisatge que contemplem ara no és el mateix que en segles anteriors. On ara hi ha plantacions d'arrós i pins, abans hi havia vinyes i aigua. Carandell també ens parla d'un paisatge no tan allunyat en el temps però si residual del que va ser amb anterioritat i així en el seu treball especifica que "per la configuració de la costa hi ha abundància de sardines i tota classe de peix de la mateixa fami·lia que agraeixen dues coses: la poca espessor de les aigues i l'abundància de residus orgànics que crien una abundant vegetació submarina. Això és el que passa al Grau del Ter, viver de riquíssima pesca, amb abundància de llisses, llobarros, i tota classe de peixos amants de la barreja d'aigua dolça i salada.

Cas Ntra. Sra. de Monte Negro
El 24 de setembre de 1790 Bartholomé Copelo capità d'un vaixell polacra que es diu " Ntra Sra. de Monte Negro" matriculat a Jerusalem amb càrrega de botada que fa la ruta: PALS-PUERTO FINO-ANGAY-BARCELONA i diu el següent: En la ciudad de Barcelona a los veinte y nueve dias del mes de setiembre del año mil setecientos noventa:

Compareció personalmente en este Tribunal Real del Consulado de Comercio de esta ciudad y provincia el capitan Bartholomé Copelo que lo es de su polacra Gerosolimitana nombrada Ntra Sra. de Monte Negro. Y digo que estando el buque bien estaño, y equipado de todo lo necesario para la navegación salió de Pals el dia veinte y dos de julio con cargo de botada y desde dicho Puerto hasta Puerto Fino por la Mañana que hallándose sobre Angay en Francia tuvo un fuerte temporal de viento...

Per tant, tenim que l'any 1790 surt un vaixell del port de Pals amb càrrega de vi, pateix una avaria i el patró interposa una queixa la qual - tal i com ens explica el mateix tribunal de comerç- té una validesa notarial, a fi que li sigui dampnificada la càrrega a través probablement de l'assegurança que devia tenir contractada.

Procés de 1607

Sortida de Palos amb banderes catalanes, Diputació de Huelva

A l'Arxiu de la Corona d'Aragó hi consta el procés del segle XVII entre el mercader Josep Cerda contra el procurador del castell de la Vila de Pals, a on consta el testimoni del pescador Montserratus Simon Piscator de la vila de Palamós que diu: "...i aquest any a la mar de Pals... que venim aquí de molt bona gana perquè tenim aquesta pesca de la mar de Pals per la millor pesca de serdinals de tota la costa...".

En el procés s'esplica la forma del port o grau que tenia a l'epoca: "... Y es manament del Procurador Real a instància dels Senyors jurats del dit terme del castell de Pals que ningun foraster gosa llenyar en los comuns del terma del dit Castell de Pals en lo grau de dita vila de Pals que es junta la mar y aygua dolça amb terra fins que es junta amb la mar y lo peix de la mar entra i ja en dit grau per la barra y dit grau entra en terra i fan gran circuit a modo d'estany y en ell se junten les aygues del Rech del molí del senyor Taffurer i del Rech del Coll."

Resumin el text:

Tenim un gran llac devant de Pals, anomenat grau o port.
Alguns pescadors l'anomenen mar de Pals segurament per les seves dimensions.
Dins del llac si practica la pesca de la sardina i altres peixos, la millor pesca de serdinals de tota la costa.
El Procurador Real mana que ningun foraster gosa llenyar en los comuns del terma del dit Castell de Pals.
Que es prohibeixi als forasters llenyar en el terma, es que la tala de fusta era tan important que s'ha de reglamentar, fet que demostra una activitat pesquera i portuaria elevada.

Enllaços externs Pals

Centre Català d'Història
Diari Ara
Diari de Girona
Araomai
Centre Català d'història, Eva Sans

ADN Colom
De les restes d'Hernando Colom, el Dr. José Antonio Lorente, director científic dels estudis d'identificació de Cristóbal Colom, va obtenir el cromosoma "Y", que es transmet de pares a fills com el cognom. Vol dir això que tenim l' ADN de Cristòfor Colom.

De tal ADN, que s'ha comparat amb 255 mostres d'homes vius de cognom Colom residents a Catalunya, Comunitat Valenciana i Balears, no s'ha trobat cap coincidència.

El mateix ha succeït amb altres 113 mostres de Colombos residents a Ligúria, Llombardia i Piemont.

Tampoc s'han trobat coincidències amb altres 109 mostres corresponents a una població de referència de Catalunya. En conseqüència, l' ADN de Cristòfor Colom no guarda relació amb totes les persones esmentades, que sumen un total de 447.

Així ho va manifestar el Dr. Lorente en un comunicat emès el 13 d'octubre del 2006 a Granada, afirmant que les comparacions realitzades no permeten determinar l'origen de l'Almirall, i que per tant no es pot enquadrar en un àmbit geogràfic, però que continuaran treballant per a arribar a una conclusió com més aviat millor.

La qüestió és que el passat dia 2 d'aquest mes de desembre Lorente va venir a Barcelona i al Palau del Lloctinent va presentar el resultat actual de les anàlisis de les persones de cognom Colom i Colombo. Doncs mirin, va dir que les coses estan igual que el 2006, que no s'ha pogut avançar i que no hi ha conclusions.

Histocat

Hernán Cortés era aragonés
Articles que defensen un Cortès aragonès o català:

Ferran Cortés era un subdit de la Corona d'Aragó
Ferran Cortès el conqueridor
Los Anales de Aragon, p.622, La familia de los corteses que aunque trae su origen de Lombardia se lo estableció el Reyno de Aragón

Antonio Rumeu de Armas
Antonio Rumeu de Armas (Santa Cruz de Tenerife,1912-Madrid, 9 de Juny 2006). fou un historiador espanyol.

Va estudiar Dret i Filosofia i Lletres a la Universitat Complutense de Madrid, on es doctor en ambdues carreres. Va ser professor universitari en les de Granada i Barcelona, fins que va obtenir la càtedra d'Història d'Espanya a la Complutense.

Especialitzat en història d'Amèrica i de les Illes Canàries, va ser professor extraordinari a la Universitat de Georgetown a Estats Units i emèrit de l'Escola Diplomàtica a Espanya i en diversos països sud-americans
- Mèxic, Argentina, Perú, Colòmbia i Xile -, en què van nomenar acadèmic de nombre en els seus corresponents de la història.

Obra

Historia de la censura gubernativa en España (1940)
Historia de la previsión social en España (1942)
Los seguros sociales en nuestro pasado histórico (1942)
Colón en Barcelona (1944)
Piraterías y ataques navales contra las islas Canarias (1947)
Código del trabajo del indígena americano (1953)
El testamento político del conde de Floridablanca (1962)
Un escrito desconocido de Cristóbal Colón: el memorial de la Mejorada (1972)
El Obispado de Telde
La conquista de Tenerife
La invasión de Las Palmas por el almirante holandés Van der Does en 1599, última obra publicada en 1999.

Pep Mayolas
Pep Mayolas, (Arenys de Mar 1962) Investigador de l'Institut Nova Història. Ha escrit en premsa local del Maresme: Pedra de toc, El correu del Maresme i El Nap. Ha fet de guionista i locutor a Ràdio Arenys. Publica habitualment a la revista Terra Rubra sobre temes colombins.

Diari d'abord de Colom
El Diari d'abrod de Colom fou un manuscrit fet per Cristòfor Colom durant el seu primer viatge en el descobriment del Nou Món. L'original es va perdre i només ens han arribat les còpies que en feren Ferran Colón i Bartolomé de las Casas en els seus respectius llibres. Segons Luis Ulloa l'original va desapareixa a l'any 1550 en mans de Luis Colón de Toledo.

Algunes catalanades del diari d'abord

Martes,7 de Agosto."Tornóse a saltar el gobernalle a la pinta ,y adobáronlo"
Miercoles, 8 de Agosto."iba mal acondicionada del gobernario"
Sabado,22 de septiembre."acostandose a una y otra parte"
Jueves ,11 de Octubre."y quedaron tanto nuestros","son de la color de los canarios"
Domingo 14 de Octubre."yo no curaba de ir a tierra","eramos venidos"
Lunes,15 de Octubre."Vuestras altezas aquí tornen a enviar"," y al nariz"
Martes,16 de Octubre."Ni cura de ellos"," se tornarian cristianos","bestias en tierra no vide ninguna".
Miercoles,17 de Octubre."viendo tanta verdura","camas i paramentos".
Viernes,19 de octubre.""y llegamos a ella todos tres los navios"."la islabela"(no isabela),"al nordeste hace una grande angla","yo no curo así de ver tanto por menudo".
Domingo,21 de Octubre,"porque soy bien cierto","adonde estoy surto media legua"
Martes,23 de Octubre."y las noches temparadas" Domingo,28 de Octubre."halló verdolagas muchas y bledos","no la pueden cercar en 20 dias"
Lunes,29 de Octubre."Vió otro rio muy mas grande que los otros","en manera de carantona muy bien labradas".
Martes,30 de Octubre."que despues los tornasen a su tierra"
Jueves, 1 de Noviembre."en saliendo el sol","tornó a enviar"
Martes,6 de Noviembre."aquellos mames y fexoes...panizo","se tornarian cristianos","al cual plega de les dar larga vida". *Lunes,12 de noviembre."cincuenta mil ducados"(moneda catalana),"el mejor puerto que hasta hoy vi,limpio y ancho y fondo","y me plugo mucho" Jueves,15 de noviembre."y todo basa"
Miercoles,21 de noviembre."por alguna causa de per accidens".
Jueves,22 de Noviembre."era cuasi calma"
Martes,27 de Noviembre."y cuando fue frontero de la boca al sur..."
Lunes,3 de diciembre."ayuntáronse muchos indios" Viernes,7 de diciembre."hasta un cabo que hace el cheranero,y quedábale al sueste un angla..."," y antes que llegase a tierra ,salto una lisa como las de españa..."
Lunes,10 de diciembre."hallaron,empero,unas cabañas..."
Martes,11 de diciembre."y cuasi traen razon que ellos sean trabajados de gente astuta","y así torno a decir","la cogerian en aquestas tierras"
Miercoles,12 de diciembre."no partió aqueste dia"
Jueves,13 de diciembre."la cual traian caballera sobre sus hombros...","hierbas todas floridas y muy altas(no florecidas). *Sabado,15 de diciembre."en saliendo del puerto..."
Domingo,16 de diciembre." y los árboles de allí diz que eran tan viciosos que las hojas dejaban de ser verdes y eran prietas de verduras"????? Martes,18 de diciembre."nuestras viandas","como con cedazo"
Sabado, 22 de diciembre."y por otras cosas de no nada..."
Martes,25 de diciembre."como fuese calma..."
Miercoles, 26 de diciembre."son fieles y sin cudicia de lo ajeno" Jueves,27 de diciembre."el rey no sabía que era venido..." *Domingo,30 de diciembre."En llegando a tierra..."
Lunes,31 de diciembre."Aqueste dia..." I d'altres més..."pimiente i manegueta","lo que no osaba hacer por ser solo,"otro muy mas hermoso","ser gente arriscada","Rabiforcado,pardelas"," asensar las animas","razon de ser contento", "y Neró cesar","la mitad son muertos","yo no curase de nada","e hizo nublado","en aquel derecho de la sierra","tenia por cierto que los otros eran perdidos","hasta la gísola","hace que no naveguen salvo con colla...".

Cronologia de Colom

Neixament
Viatge a Ultra-Tule
Persecusió de la Fernandina
1477, Vicent Anes Pinçon a Barcelona
1487, Sevilla, document de pagament a Colom
1492, sortida del primer viatge
1492, Capitulacions de Santa Fe
3 d'agost 1492, Primer viatge de Colom.
Octubre de 1492, arrivada a al Nou món
1493, tornada a Palos o Pals.
1493, carta dels reis
1493, Colom a Sant Jeroni de la Murtra
1493, sortida del Segon viatge de Colom
Tercer viatge de Colom
Quart viatge

Mort

Catalans de la descoberta

Joan de Coloma
Lluís de Santàngel, escrivà de ració de Ferran
Joan de Cabrero, Camarlenc del rei Ferran
Gabriel Sanchiz tresorer de Ferran
Bernat Boïl, ermità de Montserrat.
Pere Margarit, militar
Miquel Ballester, tarragoní, alcaid de la Fortalesa de la Concepció.
Ramon Ponç, misioner.

Toponímia de Colom

El descubrimiento de América, una historia censurada políticamente de Susana Rodríguez-Vida. En el capítol 20 ens mostra varis exemples de documents censurats a on Catalunya és canviada per Castella en el text.

Proclamación Católica (1640), de Gaspar Sala. a on considera les Indies possesions de Felip III provinents de les conquestes catalanes. Si foren conquestes catalanes ¿Per què tenen noms castellans?.

En Serra i Postius a la Història de nuestra Senyora de Montserrat escriu que la segona expedició sortí de Barcelona en un gran nombre de catalans i que a l'illa de Sant Domingo en Boïl i fabricà el primer temple catòlic i el dedicà a María Santísimma amb el títul de nostra senyora de Montserrat. ¿Com és posible que tots els noms de topònims siguin castellans?.
Carta de Colom

Porter de l'arxiu
A l'Arxiu de la Corona el porter és el responsable, a més de la vigilància i del manteniment dels locals, de l'abastiment de material d'oficina ("Correrá con la compra de papel, plumas y demás necesario para el consumo del archivo"), es converteix en l'oficial d'administració econòmica ("Formará todos los meses las cuentas de gastos del archivo[...]. La cuenta se presentará por el portero a la Yntervención"), però se li neguen les funcions tècniques ("Está prohibido al portero leer ningún documento o papel del archivo ni manifestar a persona alguna lo que en él viese u oyese"). Ara bé, això sí, tindrà dret a uniforme.

Referencies

Jump up ? Biblioteca Nacional, MS. Res.21, f.7r.
Jump up ? Ferran Colom--Historie del Almirante, 1571.
Jump up ? Ferran Colom--Historie del Almirante, 1571.
Jump up ? Luis Ulloa, Cristòfor Colom fou català, pag 146
Jump up ? Alfonso Enseñat de Villalonga, Cristóbal Colón, origenes, formación y primeros viajes (1446-1484),2009, Madrid,ISBN: 9788496813212